

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Pînzari Anatolie xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare:

prima instanță: 24.10.2018 – 01.08.2019

instanța de recurs: 23.08.2019 – 23.10.2019

instanța de recurs în anulare: 19.02.2020 – 20.05.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești (sediul Central) din 01 august 2019, inculpatul Pînzari Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 950 (nouă sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 47500 (patruzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că inculpatul Pînzari Anatolie, la data de 09.10.2017, aproximativ la orele 07:58, pe xxxxx, deținând permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, a condus automobilul de model „Renault Kango”, cu numărul de înmatriculare xxxxx.

În timpul deplasării, automobilul de model „Renault Kango”, cu numărul de înmatriculare xxxxx a fost stopat de către agentul constatator al INP a IGP a MAI pentru verificarea actelor. Observând starea lui Pînzari Anatolie, care prezenta semne că ar fi condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare, i-au solicitat să fie supus procedurii de testare alcoolică.

Ultimul, acționând intenționat, a ignorat prevederile art. 23 alin. (3) lit. b) al Legii „privind siguranța traficului rutier”, precum și cerințele pct. 11) lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, a refuzat să fie supus testării cu ajutorul aparatului „Drager”.

Astfel, acțiunile lui Pînzari Anatolie au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, după indicii „refuzul și eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei”.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Pînzari Anatolie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- declarațiile martorilor Pascari Radu și Calistru Valeriu urmau a fi apreciate critic, deoarece declarațiile lor nici într-un caz nu confirmă și nu demonstrează vina lui Pînzari Anatolie în comiterea infracțiunii imputate, declarațiile date se combat cu cumulul de probe cercetate în ședința de judecată;

- declarațiile inculpatului urmau a fi luate în considerație de către instanța de judecată, deoarece sunt veridice, consecvente, concludente, care în coroborare cu celelalte probe prezentate de apărare sunt într-o strânsă legătură, mai mult ca atât, pe parcursul judecării cauzei nu au fost prezentate de acuzare careva probe utile și veridice care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția lui Pînzari Anatolie;

- faptul refuzului de a trece testul „Drager”, care se afla la colaboratorul de poliție și nu-i insuflă încredere, nu egalează ca refuzul de a trece examenul medical în instituția medicală, iar cerința de a trece examenul la o instituție medicală nu poate fi calificată ca refuz categoric;

- colaboratorii de poliție nici nu aveau dreptul să stopeze mijlocul de transport, deoarece nu s-a constatat că inculpatul ar fi condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate și astfel, nici nu era necesitatea de a solicita examinarea la testul „Drager”, or, în cazul când Pînzari Anatolie a fost stopat, deoarece avea o înfățișare suspectă nu servește drept temei ca conducătorul auto să fie supus testării alcoolscopice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2019, recursul avocatului a fost respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

În fundamentarea soluției cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de recurs a reținut următoarele probe: declarațiile martorilor Pascari Radu (f.d. 154) și Calistru Valeriu (f.d. 155); procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 10.10.2017 în care este reținut că în cadrul examinării materialului nr. 5512 înregistrat în R-II al IP Hîncești la 09.10.2017, a constatat că la data de 09.10.2017, în jurul

orelor 07:58 a fost stopat automobilul de model „Renault Kango”, cu n/î xxxxx, în xxxxx la volanul căruia se afla Pînzari Anatolie care a refuzat testarea alcooscopică (f.d. 5); raportul agentului constatator Pascari Radu cu nr. de înregistrare RAP 0-1 116833 din 09.10.2017 în care a fost raportat că la ora 07:58 a fost stopat conducătorul auto Pînzari Anatolie care se afla la volanul automobilului model „Ranault Kango”, cu n/î xxxxx. La propunerea de a trece testarea la alcoolemie, conducătorul auto a fost categoric împotriva, evitând să comunice motivul refuzului, cu toate că din cavitatea bucală a lui se simțea un miros puternic de alcool (f.d. 6); procesul-verbal de constatare a infracțiunii (în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate) din 09.10.2017, început la 07:58 și finisat la 08:25, potrivit căruia în temeiul controlului a constituit mirosul de alcool din cavitatea bucală, iar muștucul a fost desigilat în prezența lui Pînzari Anatolie, care categoric a refuzat să fie supus testului la alcoolemie, iar din consemnările reținute, ultimul a refuzat să semneze actul întocmit (f.d. 7); procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 09.10.2017 în care este consemnat că conducătorul auto stopat Pînzari Anatolie a refuzat să treacă testarea alcoolică, temei ce a fost necesar întocmirea actului de înlăturare a conducătorului auto, însă transportarea automobilului la parcare specială nu a fost posibilă; (f.d. 8); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 02.11.2017 de la Pascari Radu a unui DVD-R de model „Verbatim” cu imagine video în care este fixat momentul refuzului lui Pînzari Anatolie de a fi testat alcooscopic (f.d. 14-15); procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.11.2017 în care este fixat momentul refuzului lui Pînzari Anatolie de a fi testat alcooscopic. Imaginile video fiind însoțite de înregistrare audio. (f.d. 16); ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și de anexare la cauza penală din 03.11.2017, prin care a fost recunoscut drept corp delict DVD-R de model „Verbatim” ce conține înregistrare audio-video cu durata de 1 minut și 36 secunde. Corpul delict a fost anexat la cauza penală nr. 2017200686 (f.d. 17) avizul consultativ narcologic nr. 39298 din 03.11.2017 în care este concluzionat că la momentul examinării medicale semne de alcoolism cronic sau narcomanie la Pînzari Anatolie nu au fost depistate (f.d. 32); procesul-verbal nr. 4193 din 09.10.2017, ora 10:20 de examinare medicală privind constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei în care a fost concluzionat că în urma examinării sângelui lui Pînzari Anatolie la alcool a fost stabilit concentrația de 0,00 g/l, iar concluzia medicului este că Pînzari Anatolie este treaz (f.d. 71).

Așadar, instanța de recurs a reținut că prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Pînzari Anatolie încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264¹ alin. (3) Cod penal – *refuzul și*

împotrivirea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Instanța de recurs a menționat că argumentele invocate de recurent prin care se solicită achitarea inculpatului nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, deoarece în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Pînzari Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, instanța de recurs a reținut că obligația de a se supune la testarea alcoolscoptică a inculpatului în vederea stabilirii alcoolemiei corespunde exigenței sociale proporționale, și anume asigurării circulației rutiere, protecției dreptului la circulația liberă și în siguranță a celorlalți participanți la traficul rutier, iar incriminarea sustragerii de la efectuarea testării alcoolscopice are ca finalitate apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, a vieții, integrității corporale și a sănătății, precum și a altor valori importante angajate în traficul rutier.

Securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, prin urmare asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului. Unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor.

Restrângerile cu caracter legal în exercițiul drepturilor sau libertăților conducătorilor mijloacelor de transport pot forma obiectul impunerii unor obligații, inclusiv incriminarea refuzului de a se supune executării anumitor obligații ce le revin în calitate de participanți activi la traficul rutier.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de recurs a apreciat că în speță, conduita inculpatului Pascari Anatolie, care a refuzat nejustificat să se supună testării alcoolscopice, intră în sfera ilicitului penal, fapta fiind săvârșită cu formă de vinovăție prevăzută de lege, contrar apărărilor formulate de inculpat.

Totodată, deși situația premisă a elementului material al infracțiunii incriminate de art. 264¹ alin. (3) Cod penal este ca persoana care refuză, se împotrivește ori se sustrage recoltării probelor biologice ori testării aerului expirat să aibă calitatea de conducător auto, instanța de recurs a evidențiat că textul de lege nu condiționează, sub nicio formă, existența infracțiunii de oprire a autoturismului în trafic, nefiind vorba de o infracțiune flagrantă, fiind îndeplinită situația premisă și în situația în care inculpatul, cum este cazul de față, a condus autoturismul în momente anterioare solicitării de a se supune testării aerului expirat.

Instanța de recurs a mai specificat, că vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită în condițiile în care legiuitorul nu condiționează existența infracțiunii de sustragere de la testarea alcoolscoptică nici de faptul că acesta ar fi consumat sau nu băuturi alcoolice anterior sau ulterior conducerii

autovehiculului pe drumurile publice, ci doar de faptul că inculpatul a refuzat în mod categoric să fie testat de către organele de poliție, lucru care a fost dovedit în cauză în mod cert.

Din analiza probelor administrate la materialele cauzei penale, instanța de recurs a constatat faptul că, inculpatul Pînzari Anatolie fiind suspus stopării de către inspectorii de poliție - Pînzari Anatolie a refuzat să treacă testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate sau a naturii acesteia - ori întru înlăturarea suspiciunilor de existență a acesteia.

Mai mult, în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Pînzari Anatolie însuși a confirmat că inspectorii de patrulare au propus ultimului efectuarea testării alcoolscoptice cu alcooltesterul „Drager”, el însă a refuzat, condiționând testarea doar ca urmare a efectuării testului biologic la Spitalul Republican Chișinău.

Urmare acestui fapt, instanța de recurs a remarcat că art. 438 alin. (2) Cod contravențional, obligă persoana în privința căreia există temeieri suficiente de a presupune că se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, la cererea agentului constatat, să accepte testarea alcoolscoptică, examenul medical, prelevarea de sânge și de eliminări ale corpului pentru analiză.

Potrivit art. 23 alin. (3) lit. b) al Legii nr. 131 din 07.06.2007 „privind siguranța traficului rutier”, conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei.

Instanța de recurs a apreciat critic argumentele recurentului referitoare la faptul că inculpatul Pînzari Anatolie a refuzat testarea respectivă din considerentul că el nu a avut încredere în testul „Drager” și nici în poliție, o atare concluzie este absolut nejustificată, or, legiuitorul nu a condiționat componența de infracțiune ca fiind neconsumată în condițiile anumitor circumstanțe, în acest sens, fiind evidentă cerințele neexecutate ale agentului constatat investit cu atribuții legale în vederea stabilirii existenței sau inexistenței stării de ebrietate a conducătorului mijlocului de transport în condițiile existenței unei atare bănuieli.

Totodată, instanța de recurs a apreciat critic și argumentele recurentului referitoare la faptul că inculpatul a refuzat testarea alcoolscoptică, din motiv că el în acel moment nu se afla în stare de ebrietate, fapt reținut prin rezultatul prezentat, în care este atestat că el este treaz.

În acest sens instanța de recurs a reținut prevederile pct. 9 din Regulamentul privind modul de testare alcooscoptică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, potrivit căroră, testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.

În conformitate cu pct. 10 din Regulamentul menționat, temeiul pentru efectuarea testării alcoolscoapice este suspectarea consumului de alcool, droguri sau de alte substanțe ce provoacă ebrietate, precum și prezența simptomelor acțiunii alcoolului, drogurilor și a altor substanțe psihotrope, medicamentelor cu efecte similare acestora: mirosul de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportarea neadecvată, mărturia persoanei examinate despre faptul consumului.

Astfel, din materialele cauzei penale cercetate se confirmă că la data de 09.10.2017, ora 07:58, inculpatul Pînzari Anatolie a refuzat să se supună cerințelor legale a reprezentantului Inspectoratului Național de Poliție de a trece testarea alcooscoapică, fapt care denotă în acțiunile inculpatului latura obiectivă a infracțiunii imputate, care a fost realizată în mod intenționat, cu intenție directă, or acestuia i-au fost aduse la cunoștință care sunt consecințele refuzului de a fi supus testului la alcoolemie, fapt confirmat de Pînzari Anatolie în cadrul ședinței de judecată și anume că va fi supus răspunderii penale.

Instanța de recurs a reținut că inculpatul Pînzari Anatolie a recunoscut refuzul de a fi suspus testării la alcoolemie, tot el a confirmat că este deținător de permis de conducere din anul 1990, ce se conchide că până la comiterea infracțiunii imputate, el avea un stagiul profesional de peste 27 ani.

Infracțiunea incriminată inculpatului Pînzari Anatolie a fost consumată la data de 09.10.2017, ora 07:58, cu toate că acesta s-a împotrivit să fie supus testului „Drager” în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, tot el a fost împotrivă să se deplaseze împreună cu Inspectorii de patrulare la Centrul din Hîncești pentru a fi prelevate probe biologice (sânge) în vederea stabilirii stării de ebrietate, din contra ultimul a condiționat că el dorește să treacă testarea dată doar la Spitalul Republican din Chișinău.

Astfel, în conformitate cu prevederile pct. 13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoapică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei este exhaustiv prevăzut de legiuitor că *persoana testată alcoolscoapic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscoapică.*

Instanța de recurs a constatat din declarațiile martorilor Pînzari Radu și Calistru Valeriu, faptul că Pînzari Anatolie a fost categoric împotrivă de a trece testarea respectivă în instituția medicală din or. Hîncești, inclusiv să fie însoțit de un agent de patrulare, cu toate că acesta nu avea încredere în testul „Drager”, nefiind clară necesitatea deplasării inculpatului la Dispensarul Republican de Narcologie, având la bază faptul că el aflându-se deja în or. Hîncești urma să se prezinte la Instituția medicală din Hîncești.

Instanța de recurs a mai constatat că prin acțiunile lui Pînzari Anatolie au fost încălcate inclusiv dispozițiile pct.13 din Regulamentul indicat, și anume el s-a prezentat la Dispensarul Republican de Narcologie la data de 09.10.2017, ora 10:20 când i-au fost prelevate mostre biologice (sânge) adică peste 2 ore, cu toate că norma în cauză condiționează să se prezinte la instituția medicală după ce a fost supus testării alcooscopice și să-i fie prelevate probele biologice, dar nu mai târziu de 2 ore după testare.

Deci, dispoziția normativă nu impune conducătorului mijlocului de transport obligația să se prezinte din propria inițiativă pentru testarea alcooloscopică, examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau pentru recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, aceasta chiar dacă conducătorul mijlocului de transport se află în stare de ebrietate sau nu.

În acest sens potrivit normei incriminate legiuitorul a prevăzut în mod expres că, fără preexistența solicitării agentului de circulație, nu există, pentru conducătorul mijlocului de transport, obligația de a se supune, din proprie inițiativă, testării alcooloscopice, examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen.

Instanța de recurs a stabilit faptul că inculpatul Pînzari Anatolie a încălcat toate rigorile legii în vigoare prin acțiunile sale și anume a refuzat în mod intenționat să supună testului la alcoolemie „Drager”, tot acesta s-a deplasat unipersonal nu la cea mai apropiată instituție medicală abilitată care se afla în raza teritorială a or. Hîncești, însă a considerat de cuviință să se deplaseze la Dispensarul Republican de Narcologie Chișinău în vederea stabilirii stării de ebrietate.

În acest sens, examinând explicațiile depuse de Pînzari Anatolie în ședința de judecată prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs a conchis că acestea nu sunt veridice, or prin declarațiile depuse, ultimul încearcă să inducă în eroare atât acuzarea cât și instanța de judecată în vederea emiterii unei sentințe favorabile acestuia, or, motivele invocate de inculpat precum că nu încredințează poliției, testului „Drager” și cum rezultă că nici nu a intenționat să se prezinte la imediata instituție medicală din or. Hîncești pentru a fi prelevate probe biologice în sensul dat acțiunile lui nu sunt justificate și nici nu și-a găsit temeinicia prin prisma legislației în vigoare.

La fel, instanța de recurs a apreciat critic argumentele inculpatului Pînzari Anatolie precum că nu are încredere în alcooltestul „Drager”, or, din procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 09.10.2017 rezultă că muștucul a fost desigilat în prezența lui Pînzari Anatolie, ceea ce rezultă că urma imediat să decadă din partea inculpatului suspiciunile sale.

Instanța de recurs a apreciat că vinovăția lui Pînzari Anatolie a fost demonstrată inclusiv prin proba martorilor și anume martorul Pascari Radu care a comunicat că în urma stopării mijlocului de transport și a verificării a

stabilit că la volan se afla nemijlocit Pînzari Anatolie, simțind un miros puternic de alcool de la acesta, i-a cerut ca să treacă testul „Drager”, însă conducătorul auto cu toate că avea o vechime destul de mare pe linia circulației rutiere, cunoscând cu certitudine legislația în vigoare care prevede rigorile circulației rutiere a refuzat să se supună cerințelor legale ale polițistului de a trece testarea privind stabilirea stării de ebrietate și natura ei. Tot martorul a mai comunicat că i-a propus inculpatului ca să se deplaseze la instituția medicală din imediata apropiere care se afla în or. Hîncești, pentru a fi supus probei biologice în vedere stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, însă Pînzari Anatolie a refuzat categoric cu toate că a fost atenționat inclusiv de răspundere penală. Martorul a mai comunicat că inculpatul a fost de acord ca să treacă testul la alcoolemie prin prelevarea probei biologice doar la Dispensarul Republican de Narcologie din Chișinău.

Declarațiile martorului Pascari Radu au fost confirmate prin declarațiile martorului Calistru Valeriu care a confirmat că Pînzari Anatolie la cerința colegului său Pascari Radu de a trece testul „Drager” a refuzat.

Verificând din oficiu chestiunea referitor la termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, instanța de recurs a stabilit, că infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune „ușoară”.

Totodată, prin încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Central din 09 aprilie 2019 s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Pînzari Anatolie (f.d. 131-132), la data de 08 mai 2019 fiind pornit dosarul de căutare nr. 2019200103 (f.d. 149), inculpatul Pînzari Anatolie fiind prezent la ședința de judecată din 06 iunie 2019.

Cu referire la prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal în raport cu prevederile art. 60 alin. (5) Cod penal, instanța de recurs a menționat că în speță nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, or, infracțiunea a fost comisă la data de 09 octombrie 2017, termenul de prescripție fiind întrerupt la data de 09 aprilie 2019, atunci când s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului și a fost reluat la data de 06 iunie 2019 atunci când inculpatul s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată.

5. Avocatul Canțer Serghei în numele condamnatului declară recurs în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2019, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului în anulare, apărarea invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești pronunțate la caz, considerându-le neîntemeiate și afectate de viciu fundamental.

Consideră că instanța de recurs nu a elucidat toate circumstanțele cauzei penale, fiind astfel încălcat dreptul la un proces echitabil al inculpatului.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost dovedită vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, ultimul nerecunoscându-și vinovăția.

Este de opinia, că declarațiile martorilor Pascari Radu și Calistru Valeriu urmau a fi apreciate critic de către instanță, deoarece declarațiile acestora nu confirmă și nu demonstrează vina lui Pînzari Anatolie în comiterea infracțiunii imputate, dar se combat cu cumulul de probe cercetate în instanța de judecată.

Declarațiile inculpatului urmau a fi luate în considerație de instanță la adoptarea sentinței, deoarece aceste declarații sunt veridice, consecvente și concludente.

Relevă apărarea, că în afară de declarațiile martorilor, acuzarea mai pune la baza probelor ce demonstrează vinovăția și procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 10.10.2017, precum și raportul agentului constator din 09.10.2017, probe care la părerea apărării nici într-un caz nu confirmă vinovăția lui Pînzari Anatolie, mai mult ca atât că acestea nici nu au fost semnate de către inculpat.

Consideră apărarea, că colaboratorii de poliție au stopat neîntemeiat automobilul condus de către Pînzari Anatolie, deoarece acesta avea o față suspectă, și ulterior când Pînzari Anatolie a solicitat să-i fie comunicat motivul stopării, colaboratorii de poliție au înțeles solicitarea ca ofensă personală și deja a început a-l acuza precum că e în stare de ebrietate alcoolică, cerându-i să treacă controlul medical, la ce Pînzari Anatolie a căzut de acord, dar a solicitat ca această testare să fie trecută la Spital, dar nu cu „Drager”, deoarece nu are încredere, fapt care i-a fost refuzat.

Faptul refuzului de a trece testul „Drager” care se afla la colaboratorul de poliție, care nu-i insuflă încredere, nu egalează ca refuzul de a trece examenul medical în instituția medicală, iar cerința de a trece examenul la o instituția medicală nu poate fi calificată ca refuz categoric.

Astfel, fiind eliberat de către colaboratorii de poliție, Pînzari Anatolie, în perioada prevăzută de art.13 al Regulamentului privind modul de testare a alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, imediat s-a deplasat la Dispensarul Narcologic din mun. Chișinău și la orele 10:35 a trecut examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate cu recoltarea probelor biologice, prin care s-a confirmat cu certitudine că el nu era în stare de ebrietate alcoolică sau narcotică

Este de opinia, că faptul stopării lui Pînzari Anatolie, deoarece avea o înfățișare suspectă nu servește drept temei ca conducătorul auto să fie supus testării alcoolscopice.

Mai evidențiază, că instanța nu a ținut cont de circumstanțele atenuante stabilite și anume: prezența copiilor minori în familia inculpatului, lipsa antecedentelor penale, neangajat în câmpul muncii, ceea ce pune în imposibilitate de a executa pedeapsa stabilită sub formă de amendă în mărime de 950 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 47500 lei, urmând a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La fel, în opinia apărării instanța de recurs nu a luat în considerație că infracțiunea de care a fost învinuit Pînzari Anatolie a fost comisă la 09.10.2017

și la momentul pronunțării termenul de prescripție de atragere la răspundere a expirat. Calculul efectuat de către Curtea de Apel nu este corect, deoarece dosarul de căutare a fost pornit la 08 mai 2019, iar conform materialelor dosarului, ulterior acestei date Pînzari Alexandru a fost reținut, astfel termenul de prescripție nu este de 20 zile, dar mai mic, circumstanță care constituie viciu fundamental în cadrul procedurii precedente.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 raportat la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs în anulare, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

În sensul dispozițiilor art. 4 § 2 din Protocolul 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente este de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Hotărârile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile stipulate în art. 453 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

Potrivit art. 453 Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

În sensul normei citate, se va menționa, că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, care cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat

hotărârea atacată.

Cu referire la speța dată, Colegiul penal constată că în textul recursului, apărarea invocă dezacordul cu soluția de condamnare a inculpatului Pînzari Anatolie, criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele judecătorești, precum și invocă faptul că instanța de recurs nu a luat în considerație că în speță a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere penală.

Reieșind din argumentele de recurs examinate, Colegiul penal constată că criticile formulate de recurent au constituit obiect de examinare în cadrul instanței de recurs, care detaliat a argumentat aspectele care au fundamentat concluzia instanței cu privire la vinovăția inculpatului, soluția acesteia fiind legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul penal notează că argumentele invocate în recursul în anulare nu se încadrează în contextul conceptului de „viciu fundamental” și nu pot servi temei de casare a deciziei recurate.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că la caz instanța de recurs greșit a calculat termenul de prescripție de atragere la răspundere penală, or, potrivit încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 09 aprilie 2019 s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Pînzari Anatolie (f.d. 131-132), dosarul de căutare fiind pornit la data de 08 mai 2019 (f.d. 149), iar potrivit materialelor cauzei acesta a fost reținut la data de 26 mai 2019 (f.d. 149).

Astfel, instanța de recurs corect a menționat în decizia adoptată că curgerea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală în perioada în care inculpatul s-a aflat în căutare, a fost suspendată.

Prin urmare, având în vedere că infracțiunea a fost săvârșită la data de 09 octombrie 2017, iar termenul de prescripție de 2 ani pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare a fost suspendat în perioada aflării inculpatului în căutare, rezultă că la momentul pronunțării deciziei recurate termenul de prescripție de atragere la răspundere penală nu expirase, sub acest aspect fiind declarative argumentele recursului în anulare.

Așadar, raportând argumentele invocate în recurs, descrise la pct. 5 al prezentei decizii, privind ilegalitatea deciziei instanței de recurs, Colegiul penal consideră că aceste motive țin de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei, ceea ce nu constituie un viciu fundamental și, în acest sens, temei de a casa decizia atacată, nu se constată.

Prin urmare, lucrul efectuat de către prima instanță și de instanța de recurs în această cauză este guvernat de principiul lucrului judecat (*res iudicata pro veritate habetur*) și, pentru redeschiderea procesului, nu sunt prezente temeiurile prevăzute la art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană.

Colegiul constată că criticile invocate de recurent nu pot fi reținute ca încălcare a prevederilor art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, or, potrivit articolului dat, orice persoană are dreptul ca „cauza sa să fie judecată în mod echitabil”.

Această expresie îmbină numeroase aspecte ale unei bune administrări a justiției: dreptul de acces la o instanță judecătorească, audiere în prezența avocatului, dreptul de a nu contribui la propria incriminare, egalitatea armelor, dreptul la o procedură contradictorie etc.

Totodată, Colegiul atestă că, dreptul la un proces echitabil, consfințit în art. 6 din Convenție, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției - drepturi fundamentale prevăzute în art. art. 20, 21 din Constituție, enunță preeminența principiului supremației dreptului.

Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă, excepție făcând doar temeiurile prevăzute de lege.

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia contestată, Colegiul penal nu constată viciu fundamental ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești devenite irevocabile.

În atare circumstanțe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui ***Pînzari Anatolie xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la **18 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor